

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Christiana Et Docta Divi Alchimi Aviti Viennensis
Archiepiscopi, & Claudij Marij Victoris Oratoris
Massilie[n]sis, poëmata, aliaq[ue] non poenitenda**

**Avitus, Alcimus Ecdicius
Marius Victor, Claudius**

Lvgdvni, 1536

Capvt XIX [i. e. XXIX].

urn:nbn:de:hbz:466:1-12149

Vlcerat æquoreã pedibus plebs inclyta vallẽ
Gurgitis & vacui cõuexavolumiã linqũes,
Et barathri emensi superas ascenderat oras,
Crudeli effertur nigri dux agminis ira,
Ignarusq; suã quã iam iam est proximã mortis
Accelerare suos iubet, atq; intrare profundum.
Arripiunt pariter referati concaua ponti:
Inuaduntq; viam. Quid nõ furor audeat amens?
Hinc equitum pars agmen agit: pars inde citatis
Ire iubet stimulis rapidas super arua quadrigas.
At mediũ vt venit frendens equitatus in equor,
Fulminat absentes, fugientesq; increpat illos.
Accusatq; moras tam laxi gurgitis ardens
Ira virum: iam vicini male gnara perfli.
Tum per sublimem pendentí nube columnam
De cœlo vox missa tonat, verbiq; superni
Ad Mosen verbis interpret talibus infit.
Venit iam tempus, mea quum mãdata probẽtur
Aegypto iam finis erit, iam clade suprema
Tot castigatam vicibus diuina Canopum
Afficiet: cum rege suo sententiã: iam iam
Sentiat Aegyptus sapiens vel morte suprema,

i 2 Quam

Quàm nihil inuitis profit contendere diuis.
 Tu modo diuifum vîrga iam percute fluctum:
 Atq; reducta suos affumant æquora vultus.

C A P V T X X X.

ILle genu flexo siccati marginis oras
 Et vacuum littus iuffis accedere lymphis
 Percutit, insigni credens mysteria ligno.
 Hinc subitus crepitare fragor: tonat vndiq; circū
 Lympha ruens, primumq; illic cōmittitur vnda
 Quo monstrabat iter Phario mors vltima regi.
 Postquā claufa via est, fluctusq; rebellat eunti:
 Pœnitet intrati iam gurgitis; & fuga serum
 Molitur reditum: trepidæ dant terga cohortes,
 Armæq; proijciunt: pontus fugientibus instat,
 Occurritq; sequens: perit vndiq; circuniec'tus
 Decurrentis aquæ laxatis murus habenis.
 Ille ferox semper mitis iam morte sub ipsa
 Non hæc humanis agitur victoria bellis,
 Expugnamur, ait, cœloq; euertimur hoste.
 Effuge si liceat, victusq; euade satelles:
 Nec iam tela Deo conatibusingere cassis.
 O si compunctas humana superbia mentes
 Ante obitum mutare, nec expectare suprema
 Fata

*Pharaonis et
 exercitus sub
 mersio.
 Exodi. 14.*